

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2020 év
augusztus hó

5. évfolyam
8. szám

„Művelődési Ház - Büszkeségpont - Teleház épület külső - belső felújítása, korszerűsítése”

**A Pócspetri Község Önkormányzata, a Magyar Falu Program
keretében, „a Magyar Falu Program keretében kiírt
„Közösségi tér ki-/átalakítás és foglalkoztatás”
című alprogramhoz (a kiírás kódszáma: MFP-KTF/2020)
sikeresen pályázatot nyújtott be.**

A projekt a Pócspetri Művelődési Ház - Büszkeségpont - Teleház épület külső belső tereinek felújítása, korszerűsítése, -az Önkormányzat megbízásából az Iránytű Gazdaságfejlesztő Klub által megírt pályázathoz csatolt tervdokumentáció, és műszaki leírás, és a tervezői költség-becslés szerint.

A Projekt műszaki-szakmai tartalmának rövid bemutatása.

A tervezett fejlesztés a Pócspetri Művelődési Ház - Büszkeségpont - Teleház külső belső tereinek felújítása, korszerűsítése az alábbiak szerint:

-az épület hővesztésének csökkentése érdekében, a fűtött és

fűtetlen teret elválasztó nyílászáró szerkezetnek minősülő épülethatárolók, ajtók, ablakok cseréje;

-az épület belső tereit elválasztó korszerűtlen, elhasználódott nyílászáró szerkezetnek minősülő épülethatárolók, ajtók, és műanyag térelválasztó cseréje, korszerűsítése;

-a Művelődési Ház nagytermének, és a Teleház számítógépes termének egybe nyitása, előre gyártott épületszerkezeti elem, áthidaló elhelyezése;

-az épület fűtési rendszerének korszerűsítése, a régi, korszerűtlen gázkonvektorok cseréje, korszerű, zárt égésterű,

legalább „A” energiasztályú, programozható termosztáttal ellátott készülékek beszerzése, és beszerelése;

-a meglévő világítási rendszerek energiatakarékos átalakítása: vezetékek, szerelvények lámpatestek bontása, az új nyomvonal hornyolása, védő csövek, a szigetelt vezeték elhelyezése, fényforrások, világítótestek, szerelvények, és előtétek cseréje, meglévő világítási rendszer korszerűsítése;

-a Művelődési Ház nagytermének, és a Teleház számítógépes termének jelenlegi összekötését biztosító előterének leválasztása, női mosdó kialakítása;

**„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér,
amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel**

-a Teleház és a zenekari klub-helyiség laminált burkolat, az előterek mozaikburkolat bontása, aljzatbetonozás, és az új hidegburkolat elhelyezése;

-a tetőszerkezet szükséges javítása, tetőlécezése, a palafedésű tetőhéjazat cseréje, T-20-as trapézlemez fedés készítése;

-az épület esővíz levezető csatorna cseréje, a lefolyócső szerelése kör és az ablak-szemöldökpárkány színes műanyag bevonatú horganzott acéllemezből készítése; a két épületrész csatlakozásán a lemezfedés, és kibúvó lemez tetőajtók felújítása;

-a Művelődési Ház hátsó falrész újra vakolása, a többi külső falrész felújítása, homlokzat festése;

-valamint az építési munkanemek elvégzését követő javítások, és a teljes épület festése.

Pócspetri Művelődési Ház - Búszkeségpont - Teleház felújítása, korszerűsítése projekt teljes költségvetése:

Projekt-előkészítési, tervezési költségek : bruttó 254.000.-Ft
Műszaki ellenőri szolgáltatás: bruttó 254.000.- Ft.

Projektmenedzsment költsége: 635.000.- Ft.

Felújítás, korszerűsítés összesen: bruttó 19.875.000.- Ft.

FELHÍVÁS Lakossági fórum 2020.09.07.

**Civil és
Intézményi
Harsona!**

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a Pócspetri Község Önkormányzata 2020.09.07-én 18.00. órai kezdettel a Pócspetri Polgármesteri Hivatal nagyertermében Lakossági Fórumot tart. A Fórum témája: Pócspetri község településfejlesztési koncepció kidolgozásáról tájékoztatás.

MEGHÍVÓ

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Civil Közösségi Szolgáltató Központ pócspetri rendezvényére

A Hierotheosz Egyesület, mint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Civil Közösségi Szolgáltató Központ címbirtokosa, tisztelettel meghívja Önt a „**CIVIL INFO – NEA 2021**” című tájékoztató rendezvény pócspetri előadására.

Ideje: 2020. szeptember 8. kedd 10:00

Helyszín: Pócspetri Polgármesteri Hivatal Házasságkötő terem Pócspetri, Iskola utca 13.

Köszöntőt mond:

Tamás György, Pócspetri Község polgármestere

Dr. Simon Miklós, a térség országgyűlési képviselője

Előadást tart:

Kiss András a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Civil Közösségi Szolgáltató Központ operatív igazgatója – tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap (NEA) 2021. évi pályázatainak, valamint a Magyar Falu Program Falusi Civil Alap pályázat tapasztalatairól, illetve a civil területet érintő aktualitásokról.

Zempléni kerékpártúra

2020. július 31. – augusztus 02.

A Bódva-völgyi kerékpáros örökségtúrát követően az Iránytű Klub, a Pócspetri Közösségéért egyesülettel karöltve szervezett egy szlovákiai szakasszal fűszerezett Zempléni kerékpárostúrát.

Hivatalosan ez egy tavaly lebonyolított nagyszabású „Egy nemzet, egy emlékezet - Határokon átfelívelő kulturális kapcsolatok erősítése” program egyfajta lezárása volt.

Így elsősorban a 2019. augusztus 17 - 20. az „Emlékezzünk, hogy emlékeztessünk!” - ünnepi programsorozat lebonyolításában, a „20 éves az Iránytű Klub, 5 éves a Klub-zenekar” jeles évfordulók megünneplésében szerepet vállalók, az Iránytű, a Pócspetriért, és a Nyugdíjas Egyesület vezetői, aktivistái, s a Klub-zenekar tagjai lettek megszólítva.

Tanulva az előző túránk szállásfoglalás nehézségeiből több helyre kiküldtem egy érdeklődő levelet, melyre szinte elsőként Bózs-váról a Kőbérc panzióból kaptam választ, azzal, hogy két napon, azaz 48 órán belül, ha foglalunk, biztosítják a szállást, félpanziós ellátással.

Ezért Tamás György polgármester úr sürgős választ kért, s így, és ezúttal a megadott határidőre 18 fő jelezte a részvételi szándékát.

Viszont az elküldött megrendelőnkre, a többszöri kérésre sem érkezett hivatalos visszaigazolás, ami előre vetítette, a később bekövetkező problémákat.

A tavalyi Szlovákia - Palkó János emléktúra-hoz hasonlóan, ketten Pénzes Gyuri sporttársunkkal együtt itthonról kerékpárral indulunk el a Máriapócs - Baktalórántháza - Kisvárda - Sárospatak útvonalon. Már Anarc előtt, a levegőt csendesen elengedő hátsó kerekem újra figyelmeztetett, hogy lehetőség szerint el kell kerülni a szingó (Presta) használatát! Ráadásul a magammal vitt tartalék vadonatúj belső szelepe sem működött! Szerencsére Gyurinál volt egy hagyományos autós (AV) szelepű tömlő, s mivel korábban vállalva a karbon felni gyengítését nagyobbra furattam, így akadály nélkül alkalmazható volt a mentesítő s végig jó szolgálatot biztosító gumi. Viszont egy újabb defektől tartva először Kisvárdán

próbálkozva, majd Patakon sikerrel járva pótoltam a tartalékkészletet.

Anarcson a szépen felújított Czóbel-kúria parkjában megpihentünk, ahol még jól látszottak a tavalyi pusztító vihar okozta károk. Kisvárdát elhagyva a Tisza híd irányában a korábbi útjaink során nem észlelt kerékpárral behajtani tilos tábla okozott fejtörést, és a nagy forgalom mellett ösztönzött bennünket, hogy minél hamarabb haddjuk magunk mögött ezt a szakaszt.

Cigándnál visszavettük a tempót, az utolsó szakaszon pedig az út minősége sem engedett volna nagyobb sebességet. Így is jóval korábban érkeztünk, s volt időnk a szép, hangulatos, történelmi várost bejárni. A főutcáról a Szent Erzsébet utcába kanyarodva elhaladtunk a Vártemplom mellett egészen a Bodrog partján álló -a XVI. sz.-ban Perényi Péter által épített- Rákóczi-várig.

A kis buszokkal, személyautóval egy óra csúszással érkező túratársakkal pótolni kellett a kerekekből látványosan hiányzó levegőt. A tavalyi túrákon használt kerékpárok java részét ugyan lecserélésre kerültek, de az egyre inkább hosszabb távok megtételére is alkalmas minőségi gépek esetében sem maradhat(na) el a gondos felkészítés. A város túlsó felén a Tesconál pedig a kerékpárok finom beállításai mellett, a kerekek felfrissülésére is sor került.

Széphalomnál, ahol egykor híres nyelvújítónk, Kazinczy Ferenc élt haláláig, a gyorsabb haladás érdekében kettévált a csoport. Így elsőként beérve a szálláshelyre szembesültem az eddigi utazásaink/túráink legbunkóbb szállásadójával. A tulaj lekezelő, kioktató, hangnemben az udvaron számonkért a kései (hétórás!) érkezésünkért. S hiába mondtam, semmi probléma, ha már zár a konyha nem kérünk vacsorát. Büntetésből a lefoglalt

panziós szobák helyett két faházat akart adni. Letagadta a kinyomtatva magammal vitt e-mailes levelezésünket, kétségbe vonta tartalmát, s mindezt tegeződve, arrogánsan, az étterem teraszán még javában vacsorázó vendégek füle hallatára. S mivel ragaszkodtam a leírtakhoz végül is megkaptuk szobákat, azzal, hogy legközelebb, majd ez, meg az lesz. A válaszom csak az volt: „Uram, legközelebb akkor sem lenne, ha Ön fizetne nekünk, hogy ide jöjjünk!” Viszontválasz gyanánt megkaptuk a „*kit érdekel, tele vagyok lével, jövőre is végig van foglalásom!*” Mindannyiunkat felháborított a panziós viselkedése, de megfogadtuk, hogy csak azért is jól fogjuk magunkat érezni. Ezért bőven rendeltünk a csapolt sörök közül, s mikor kilenc órákor bezárt, csak mosolyogtunk, „*Na jó van, itt maradhattok a teraszon, nyitva haddjuk a villanyt*”, búcsúszavain. A reggelire vonatkozó kérdést meg rövidre zárta: „*nyóócórakkor, kaptok három darab roppantós virslit!*” Egyébként a koszos szobába, a gyűrött, tuti, hogy nem cserélt ágyneműbe, a szennyezett ágyba, nem volt egyszerű az aznap letekert 130 km fáradtságát sem kipihenni. Természetesen, ha ketten vagyunk Ildivel, már el sem foglaljuk a szállást, és próbálkozunk máshol (ami jelen helyzetben nem könnyű, csoporttal meg lehetetlen), vagy hazajövünk. Így viszont maradtunk. Egy szó mint száz:

BÁRHOVA, CSAK A BÓZSVAI KÖBÉRC PANZIÓBAN!

Másnapot akaratlanul, az útvonalat nem ismerve, már az első párkilométeren erőteljes liftezéssel, néhol 10 százalékos emelkedő leküzdésével indítottuk. Majd Füzérkomlós után 6 km-en keresztül ráadásul erőteljes szembeszélbe 260 m szintemelkedés várt a csapat kitartóbb tagjaira.

Füzérre beérve, nem csoda, ha kellett az energia utánpótlás. A Vár-büfé ugyan zárva volt, de az Opel Vivarónk rakásig pakolva az ínycsiklandozón illatozó szendvics-alapot biztosító kolbászokkal, sonkával, s az édesség igényünket is kielégíthette a nápolyi/müzli/zabszelet készlet, s vízben, és sörben sem szenvedtünk hiányt.

Kávézni egy kis boltba lehetett, pisilni meg csekély 300 forint ellenében a pár százmilliós EU-s forrásból megépített látogató központban.

A betervezett ránk váró nehézségek hosszas taglalása után, az a döntés született, hogy vezetésemmel egy hét fős különítmény (Kovácsné Tamás Ildikó, Sitku Angéla, Kerékgyártóné Tatár Krisztina, Kerékgyártó András, Linzenbold István, Pénzes György) újabb emelkedőket leküzdve átteker Pusztafalúba, majd a nemzetközi határt átlépve a szlovákiai Izra-tóhoz. A többiek pedig legurulnak Pálházára, majd kibringáznak Kishutára, ahol találkozunk.

A Füzéri vár óvá tétele tekintetében csodálatos panorámás úton meglepően könnyen és gyorsan értük el Pusztafalut, ahol néhány sporttársunk Nagy György kezdeményezésére, a Máriapócsi Gyermekekért Alapítvány házat vett. Ezt az ingatlant rendszeresen használják, karban tartják, s pont az utunkat megelőző héten kérték el az Iránytűs kis buszt s voltak itt. Akárhogyan sasoltuk, kitéblázás hiányában nem találtunk, nem ismertünk rá a házra. Pedig mint ahogyan később kiderült a főutca végén, - ahol megpihentünk-, a fa kilátóval szemben van. Mint egykori kiváló sportember, szelíden mosolyogva nézhette fentről Gyuri is, hogy szenvedünk az újabb 10%-ot meghaladó emelkedőn, majd a köves/földes hegyi szakaszon.

A határátkelés előtti pihenőhelyen erőt adó módon biztattam a többieket, hogy innen már tuti könnyebb, és a hegyi tó látványa majd kárpótolja fáradozásainkat.

A lelkesítő szándékomat azonban azonnal annulálta egy szemből érkező mellettünk megálló fiatal montis srác. A többiek kérdésére röviden, őszintén és nyersen közölte, hogy az út minősége továbbra is csapnivaló, szinte járhatatlan, ráadásul sunyin emelkedik, és egyébként is az Izra-tó és környéke koszos és rendkívül elhanyagolt. Rövidesen meggyőződhattünk róla, hogy igazat beszélt, de legalább elmondhattuk: megcsináltuk, itt is jártunk!

Fantasztikus 20 kilométeres lefele gurulás után Veresné Könnyű Tündével és Veres Attilával Pálházán az ország legkisebb ezer lakosú városának fagyizójába találkoztunk, velük megtekintettük egy rendkívül igényesen vendéglátóhellyé átalakított vízimalmot. A többiek pedig az egykori törzshelyünkön, Kishuta korcsmájába vártak ránk.

Jó eső érzés volt, hogy több évtized után még mindig megismertek bennünket a helybéliek. A nyolcvanas években sok éven átt jártunk ide a Vizi-Bugy-Bugy társaság tagjaival, és a Polip zenekarral. Azért az nem semmi, hogy 30-40 év után, többségében még mindig itt, és együtt voltunk/vagyunk. S az sem akármilyen, hogy a kishutai -egyszerű, egy kicsit még mindig gyermeki lélekbe élő- barátunk, Tonyó, este megtudva, hogy itt jártunk, a hegyen gyalog átkelve meglátogatott bennünket Bózsván. Éjszakába nyúló beszélgetés, Duci gitárjátéka, és a közös éneklés után minden földi jóval ellátva, Petri címeres sapkával és pólóval büszkén tért haza.

Túránk harmadik napján szinte a teljes csapat eltekert Kőkapúra. Egyedül Margó (néni) nem tudta befejezni az utat, a bicaja hátsó hajtóműve teljesen megadta magát. Májer Józsefné (Margó) a Pócspetriért Nyugdíjas egyesület elnöke egyébként (mint a résztvevők legidősebbje) egyértelműen az első nap hőse volt. Elismerésre méltó hozzáállással, akarattal küzdötte le a távot, mint ahogyan megtette ezt másnap Kerékgyártóné Tatár Kriszta is. Ő az élő bizonyíték arra, hogy valójában a fejbe dől el minden! Antisportolóként már a Tisza-tó megkerülésénél is bizonyított, s itt a hegyes vidéken is Angival együtt remek teljesítményt nyújtott. S ha már a napokhoz rendelünk hősokeket, akkor a harmadik, a befejező túranapon a megtisztelő címet egyértelműen nejem (Kovácsné Tamás Ildikó) érdemli meg. Ő nem csak hogy bevállalta -az előző napi hétfős különítmény többi tagjával együtt-, hogy az erdei úton 5 km-en keresztül 230 m emelkedéssel a Gerendás réten és a hangulatában az osztrák hegyi falvakat idéző Hutákon (Újhuta - Középhuta - Háromhuta) elteker Tolcsvára, hanem egyedül a hölgyek közül tovább jött velünk Tokajig. Sőt a tempót is Ő diktálta, aminek már Bandika sem örült felhőtlenül. Egyébként meg minden egyes résztvevő saját magával versenyezve, egyre többet vállalva tágította, a sokszor csak képzeletben felállított korlátokat. A test csodákra képes, ha van, hit, akarat és kitartás.

Tokajban aztán kiderült, hogy mégsem az autóban hagytam a telefonom, hanem egy csodálatosan faragott buszmegállót fotózva a párkányán, amit egy jóindulatú megtaláló Sárospatakra vitt. Ezért a túrát itt befejezők visszamentek érte.

Mi meg Gyurival ketten tovább tekertünk Nyíregyre. Ott egyszerre érkezünk meg a telefonos mentő csapattal a Sziklakert étterembe, ahol elfogyasztottuk zárásképpen a jól megérdemelt étteleinket/italainkat.

Itt már mi is gépjárműre szálltunk és késő estére élményekben gazdagodva értünk haza valamenynyien.

Kovács János - túraszervező

A Pócspetri Nyugdíjas Egyesület programjai

A nyugdíjasok közösségénél a nyáron sem állt meg az élet. Több emlékezetes programot bonyolítottak le, egyrészt idehaza, például a Mohos-menti Vadásztársaság Vadászházánál megrendezett sportnap, és az augusztus 20-i települési rendezvényt kiváltó „Civilek Napja”. Továbbá részt vettek más szervezetek eseményein, és több emlékezetes (pl. Laki-telek) kiránduláson is voltak. A közel jövőben pedig egy Tisza-tavi, és egy Debreceni kirándulást, valamint egy kulturális rendezvényt is szerveznek. Mindezekről beszámolót egy későbbi, őszi lapszámunkban olvashatnak majd a tevékenységeik felől érdeklődők.

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com